

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2000	268	2000	109	29/09/2000

KARAR METNİ

220 SERİ NOLU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİNİN "KESİLEN VERGİLERİN MAHSUBU" BAŞLIĞINI TAŞIYAN BÖLÜMÜNDE YER ALAN; İNDİRİM ORANI UYGULANAN

MENKUL SERMAYE İRADLARININ BEYANNAMEDE GÖSTERİLEN KISMI ÜZERİNDEN YAPILAN VERGİ KESİNTİSİNİN MAHSUP VE İADE EDİLEMeyeCEĞİ YOLUNDAKİ DÜZEN-

LEMEDE YASAYA AYKIRILIK BULUNMADIĞI HK.<

22.1.1999 günlü ve 23588 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 220 seri sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliğinin "Kesilen Vergilerin Mahsubu" başlığı altında yapılan düzenlemede yer alan; indirim oranı uygulanan menkul sermaye iratlarının yıllık beyanname ile beyan edilmesi sırasında sadece beyannamede gösterilen kısmı üzerinden yapılan vergi kesintisinin mahsup ve iadesinin yapılabileceği, kazanç ve iradın indirim oranına isabet eden kısmı üzerinden yapılan vergi kesintisinin mahsup ve iade edilmeyeceği yolundaki düzenlemenin iptali ve ihtirazi kayıtlarla verilen 1998 yılı gelir vergisi beyannamesi üzerinden fazladan yapılan tahakkukun kaldırılması istemiyle dava açılmıştır.

Davayı inceleyen Danıştay Dördüncü Dairesi ... günlü ve ... sayılı kararıyla; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesinde, yıllık beyannamede gösterilen gelire dahil kazanç ve iratlardan bu kanuna göre kesilmiş bulunan vergilerin, beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisine mahsup edileceğinin belirtildiği, sözü edilen kanuna, menkul sermaye iratlarının enflasyon gözününe alınarak endekslenmesi ve böylece reel iradın vergilendirilmesinin sağlanması amacıyla 3946 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle eklenen geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasıyla, maddede belirlenen esaslara göre Maliye Bakanlığınca bulunacak indirim oranının maddede belirlenen neviden elde edilen menkul sermaye iradına uygulanması sonucu ortaya çıkan kısmının ... tarihine kadar gelir vergisinden müstesna olduğu, bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şumulünün olmadığı kuralının getirildiği, menkul sermaye iratlarının indirim oranı uygulanması suretiyle bulunan kısmının anılan kanun hükmü gereğince gelir vergisinden istisna edildiği ve istisnaya isabet eden kısmın hesaplama tekniği gereği beyannamede gösterilmesine rağmen vergilenecek gelir olarak beyannamede yer almayacağı açık olduğu, aynı konuya ilişkin olarak düzenlenen ve 1.1.1999 tarihinden itibaren devamlı hale getirilen kuralın 193 sayılı Kanun metnine "irat sayılmayan haller" başlığı altında alındığı ve 76 ncı maddenin yeniden düzenlendiği, öte yandan, bu istisnanın tevkif yoluyla kesilen vergiye şumulünün olmadığı yolundaki düzenleme gözününe alındığında bu kısımdan tevkif yoluyla kesilen verginin mutlaka alınmasının amaçlandığı sonucuna varıldığı, elde edilen menkul sermaye iradından 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 39 uncu maddesinin 5 inci fıkrasında belirlenen indirim oranı düşüldükten sonra kalan kısmının kanunen belli miktarı aşması halinde, yine aynı Kanunun 85 ve 86 ncı maddeleri gereğince verilecek bir beyanname ile

beyanı sırasında, tevkif suretiyle ödenen verginin tamamının mahsubu, beyanname vermeyenlerle beyanname verenler arasında daha fazla menkul sermaye iradı elde eden lehine bir durum yaratacağı gibi böyle uygulanacak bir mahsup nedeniyle iadeye hak kazanabilecek mükelleflerin, bu tarihte yürürlükte olan % 12 nispetindeki stopajın da altında bir nispette vergi ödemelerine sebep olabileceğinden vergide adalet ve eşitlik ilkelerinin fazla gelir elde edenler lehine bozulacağı, indirim oranı uygulanarak beyannamede gösterilmeyen kısım üzerindeki stopajın nihai olmasını amaçlayan kanun koyucunun hem beyanname vermeyenlerle eşitliği sağlamayı hem de indirim oranı üstünde kalan ve beyan edilen menkul sermaye iradının, yine beyan edilen diğer gelirlerle aynı oranda vergilenmesini sağlayarak diğer gelirler gibi artan oranda vergi dilimlerinden vergilendirme yapılmasını öngördüğü, böylece eşitlik ve mali güce göre vergileme ilkelerine özen gösterdiği, bu durumda istisna nedeniyle vergilenecek gelir arasında yer almayan meblağdan stopaj yoluyla kesilen vergilerin, gelire dahil edilerek beyan edilen meblağ üzerinden hesaplanan vergiden mahsubunun yerinde olmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir.

Karar, yükümlü tarafından temyiz edilmiş; söz konusu düzenlemenin yasada yer almayan hükümler içerdiği, indirim oranına isabet eden tevkifatın gelir vergisinden mahsup edilemeyeceği yolunda yasal düzenleme bulunmadığı aksine, Gelir Vergisi Kanununun 121 inci maddesi gereğince mahsubunun zorunlu olduğu, aksi halde vergi dışı bırakılan kısım üzerinden vergi alınması sonucunun doğacağı ileri sürülerek bozulması istenmiştir.

Dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçesi kararın özet bölümünde yazılı Danıştay Dördüncü Dairesinin ... günlü ve ... sayılı kararı, aynı hukuksal nedenler ve gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş ve temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, Kararın bozulmasını gerektirecek durumda görülmemiştir.

Bu nedenlerle temyiz isteminin reddine karar verildi.

YÖ/ES